

Kremlowskie Kuranty, Historia prowincjonalna

w knajpie na rogu siedział stary bies
stawiał kolejki wszystkim, kusił los
łajdak z uśmiechem gościom mówił, że
- w piekło zamienię życie twe

w pierwszym kieliszku z wódką zmieszał krew
potem do "krwawej Mary" dodał grzech
- pijmy za waszą przyszłość - diabeł rzekł
zanim barmana zmienił w żabi skrzek.

zdziwione twarze pokrywał gruby kurz
łyżki tańczyły w barze, tężał mózg
chłopak z butelką piwa wstał
i tak jak stał wywietrzył nam

człowiek, który codziennie mijał się
z prawdą na drodze, w łóżku też
szeptał: - bez grzechu żyję cały rok.
po czym zatopił w szklance długi nos

ludzi przy stołach przeszył dreszcz
chcieli uciekać, lecz nie było gdzie
kto się poruszył, ginął po nim ślad
zostawał tylko blady portret w drzwiach

młoda dziewczyna chciała wyrwać się
szarpała klamkę, by do domu biec
klamka zapadła, diabeł męski był
choć nie kochała, dzieci bawi z nim

potwór przechodził sale, szukał mnie
pytał, gdzie się ukrywam, czy już wiem
jak piekło na ziemi przeżyć chcę
- wypij za podłość - wołał głośno bies

kopyta prawie zmiażdżyły moją twarz
widziałem smoły na podłodze ślad
warknął, że jeszcze wróci tu
kawiarni prowincjonalnej duch